

[Thorndahl]

hvorvidt der var flertal bag en betækningsafgivelse, inden vi gik ind i realitetsforhandlingerne, og det kunne formanden konstatere at der var, det er korrekt. Vi var ikke med i det flertal. Vi fik lejlighed til senere at sige, at vi naturligvis måtte rette os efter flertalsafgivelsen. Det er flertallets ret. Men jeg vil da også gerne beklage, at man traf en sådan beslutning.

Hr. Kaj Poulsen siger, at man kender sagen i socialdemokratiet, og det gør vi også i fremskridtspartiet, fordi det, hr. Kaj Poulsen refererer til, er Albertslundsagen. Det er en del af lovforslaget. Det er en del af konsekvenserne ved at gennemføre dette lovforslag, at det kan bruges på Albertslundsagen. Men hele lovforslagets principielle indhold og principielle perspektiver og konsekvenser kender vi ikke, dem har vi ikke drøftet, men sagen, der har været brugt som grundlag for at lave lovforslaget, kender vi alle. Netop perspektiverne i det generelle lovforslag - hr. Kaj Hansen var også inde på det - kender boligudvalgets medlemmer ikke.

Så siger hr. Kaj Poulsen, at man i socialdemokratiet kender grundloven. Det er jo rart at vide. Jeg vil blot gøre hr. Kaj Poulsen opmærksom på, at man inden for et vigtigt lovgivningsområde under miljøbeskyttelsesloven netop har lavet den samme ordning og gentaget den her i går, og da stemte hr. Kaj Poulsen mig bekendt for et ændringsforslag til lovforslag nr. L 156 om genanvendelse, ændringsforslag nr. 1, der gik ud på, at miljøministeren ikke kunne udnytte sine bemyndigelser, før han havde sendt sine bekendtgørelser til udtalelse i miljøudvalget. Det var lige præcis det, hr. Kaj Poulsen og hans socialdemokratiske partifæller stemte for i går. Men det er åbenbart lang tid at skulle huske for en socialdemokrat. Det må vi så blot tage til efterretning.

Det samme gør sig gældende, for så vidt angår fru Janne Normann, der også argumenterede for, at man fra det radikale venstres side ikke ønsker en sådan tilføjelse til lovforslaget, at vi med de meget, meget uklare bemyndigelsesperspektiver, der ligger i det, får mulighed for her fra folketinget at følge, hvordan ministeren vil gøre det. Men her vil jeg igen henvise til lovforslag nr. L 156 om genanvendelse, hvor det radikale venstre netop var meget stærkt i argumentationen for at få det ændringsforslag gennem-

ført, og fru Janne Normann stemte som andre medlemmer af det radikale venstres gruppe, så vidt jeg erindrer da, i går for at vedtage dette ændringsforslag.

Må jeg så til sidst sige til hr. Keld Andersen, at de synspunkter, han gjorde gældende på det konservative folkepartis vegne, får mig til at formode, at det konservative folkeparti vil stemme for det af os fremsatte dagsordensforslag.

Så vil jeg godt slutte af med at stille to konkrete spørgsmål til boligministeren: ville det overhovedet have haft nogen konsekvenser, såfremt det foreliggende lovforslag først var blevet endeligt vedtaget i marts 1979? Og det andet spørgsmål: hvilke konsekvenser har skandalen i Albertslund rent faktisk fået for ledelsen af det pågældende boligselskab?

Keld Andersen (KF):

Jeg vil blot sige til hr. Thorndahl, at jeg er da glad for, at det er et medlem af det konservative folkeparti, der skal drage konklusionen af min tale med hensyn til, hvorvidt vi vil stemme for den af fremskridtspartiet fremsatte dagsorden eller ej. Og så kan jeg oplyse hr. Thorndahl og tinget i øvrigt om, at vi vil stemme imod den dagsorden. Det vil vi ganske enkelt gøre, fordi det, fremskridtspartiet vil med den dagsorden, hvis den bliver vedtaget, er at indsætte folketingets boligudvalg som administrator af disse ordninger, og det kan næppe være meningen.

Langsted (CD):

Jeg skal ganske kort på CDs vegne sige, at vi også stemmer imod den fremsatte dagsorden, for øvrigt med samme begrundelse som både hr. Johan Philipsen og den konservative ordfører.

Kaj Hansen (DKP):

Der er visse ting, som synes at være forsvundet fra hr. Knud Damgaards erindring, også når vi behandler dette lovforslag.

Man kan jo godt lægge perspektiver frem af en sådan karakter, at man lettere kan få et forhandlingsudvalg til at gå videre med en løsning på problemerne. Måske husker hr. Knud Damgaard, at han i forbindelse med denne sag har været en kraftig fortalere for, at man skulle arbejde på en forbedring af rentesikringsordningen. Hvor er det blevet af?